

med de store urovækkende Taler, og at Befolkningen og Landet i det hele maa faa Fred nu til at arbejde sig ud af den Skade, som er sket. Jeg tror, at Fortiden kan tjene os til Lære, og at det nu gælder om at se ud i Fremtiden og drage Konsekvenserne af, hvad der er sket.

Hvad Ministeriets Opgave angaar, har vor højtærede Konseilspræsident allerede, om jeg saa maa sige, paa en Maade taget Brødet ud af Munden paa mig, idet han i store Træk har angivet den Plan, hvorefter Ministeriet skulde arbejde. Der er naturligvis endnu intet som helst fastslaaet i saa Henseende, det vil først kunne ske ved kongelig Anordning, og inden Forhandlingerne mellem de forskellige Ministerier ere tilendebrogte, vil Handelsministeriet ikke være i Stand til at træde ud i Livet. Saa meget kan jeg blot sige, at Hovedformaalet ved dette Ministerium maa være at blive et Talerør for Handel og Søfart. Ministeriet for Handel og Søfart skal repræsentere den Sagkundskab paa det praktiske Omsætningslivs Omraade, som maaske har manglet indenfor Ministerierne, og — da det særlig er blevet fremdraget — ogsaa varetage Industriens kommercielle Interesser. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvorfor Industriens Anliggender som saadanne ikke ere blevne lagte ind under Ministeriet, men jeg udtaler Haabet om, at naar den tekniske Side af Industrien vedblivende vil blive lige saa godt varetaget som hidtil under Indenrigsministeriet, vil Industrien føle sig tilfredsstillet ved, at dens kommercielle Interesser varetages af Handels- og Søfartsministeriet.

Ministeriets Opgaver falde i det væsentlige i to Retninger, nemlig i den administrative og i den raadgivende, og jeg anser den raadgivende Stilling, Ministeriet vil faa, for at være fuldt saa vigtig som den anden. Et saadant Ministerium maa paa mange Punkter kunne faa stor Indflydelse som raadgivende. Jeg nævner saadanne Ting som Affattelse af Handels-traktater, Toldforhold, Konsulatvæsen, Havneforhold og saa Indretningen af det store Post-, Telegraf-, Telefon- og Jernbanevæsen. Om alle disse Ting er det givet, at Ministeriet vil blive spurgt til Raads, og at man hos Ministeriet vil kunne faa at vide, hvad der paa disse Omraader er de herskende Meninger i Erhvervslivet. Der har ikke tidligere været et saadant Mellemlid, og jeg har derfor den Opfattelse, at min Opgave i første Række er at være en Art Talerør. I Udlandet omfatte Handelsministerierne som Regel langt

mere, end dette Ministerium her vil komme til at omfatte. Men hvis man hos os skulde gaa saa langt, som man paa mange Steder i Udlandet er gaaet, tror jeg, at vi, som en æret Folketingsmand sagde til mig, omtrent vilde kunne lægge alle Ministerier ind under dette ene, maaske med Undtagelse af et enkelt. Handel, Søfart og Industri have nemlig saa vide Grænser, og disse Virksomheders Interesser ere saa store, at man er nødt til at finde en Begrænsning for ikke at komme alt for langt ud. Jeg haaber ogsaa, det vil lykkes ved Forhandling at finde den rette Begrænsning.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der kunde ligge for i Øjeblikket, har den højtærede Konseilspræsident allerede nævnt de Love, der i første Række kunde være Tale om at røre ved, og jeg skal ikke føje noget til i saa Henseende. Der blev her nævnt Spørgsmaalet om en Aktielov. Jeg kunde blot ønske allerede nu at sige, at man ikke bør være altfor store Forhaabninger til en saadan Lov. Den staar som et Slags Symbol; man tror, at naar man faar den, maa al Daarlighed og Raaddenskab høre op med det samme. Men det er vistnok at gaa for langt i sine Forhaabninger. Der vil ganske sikkert under en hvilken som helst Aktielov — det ser man i England og andre Steder — kunne svindles, om end ikke slet saa meget som nu, saa dog i saa høj Grad, at man maa betakke sig derfor. Der er enkelte Ting, som der ved en Aktielovgivning først og fremmest maa tages Hensyn til, saaledes Garantierne ved Stiftelse af Aktieselskaber. Det er af afgørende Betydning, at der intet som helst kommer frem, som man ikke kan staa ved, at alt foreligger tydeligt og klart, inden det kommer frem for Offentligheden, inden Publikum faar Lejlighed til at tegne Aktier i et Aktieselskab. Det næste er Registreringen af Firmaer og Aktieselskaber. Der vil imidlertid sikkert senere blive Lejlighed til at forhandle om en Lov desangaaende. Dernæst kommer det tredje, lige saa vigtige Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Revisorernes Ansvar. Det er givet, at de Mennesker, der paatage sig den vigtige Post som Revisorer i et Aktieselskab, bør være Folk, der ere sig deres Ansvar fuldt bevidst, og som maa kunne staa ved, hvad de gøre. Der bør være et betydeligt Strafansvar for Forsømmelser der. Dette staar i Forbindelse med Spørgsmaalet om edsvorne Revisorer, som ogsaa er til Behandling nu. Jeg vil derom sige, at man kan